

JIHOČESKÝ DĚLNÍK

Ročník I. / Číslo 1. / Zdarma

březen– květen 2010

dsss.jiznicechy@seznam.cz

www.dsss.cz

SBOHEM SVOBODO

Demokracie, která je systémem ideálně uzpůsobeným k napadnutí statu quo, byla zkorumpována a ponížena tak, aby mu otrocky sloužila. Jak napsal John Ralston Saul, prodělali jsme státní převrat ve zpomaleném záběru. Tento u nás aktivovaný státní převrat je nyní dovršen. Vyhráli. Zakázali Dělnickou stranu, jedinou národní opozici v této zemi. Paradigma moci se nenávratně změnilo a stejně tak se musí proměnit i paradigma odporu.

Nacházíme se ve zlomovém bodě jednoho z nejbezútešnějších období polistopadového režimu, světlo civilizace pohasíná a my upadáme do desetiletí, ne-li staletí trvajících národního a ekonomického barbarství. Politické elity nás pořád dokola přesvědčují, že už nejsme schopni pochopit zjevné pravdy, které nám neustále předkládají, nebo bojovat s chaosem způsobeným ekonomickou katastrofou.

Dokud bude masa zmatených a vyděšených lidí v tomto stavu krmena obrazy, jež jí umožňují pokračovat v halucinaci, může se periodicky se slepým běsněním stavět proti vzrůstající státní represí. Chybějí jí však schopnosti a sebedůvěra potřebné k tomu, aby ve velkém, či malém odmítla vládnoucí struktury.

Příliš mnoho nejrůznějších hnutí odporu nadále bere vážně fasádu volební politiky, ústavy, listiny práv a zdání racionální ekonomiky. Páky moci se staly natolik kontaminovanými, že potřeby a hlasy občanů jsou nadále irelevantní.

Žijeme v kultuře, která se vyznačuje tím, co Benjamin DeMott nazval „politikou kýče“, tedy politikou, která nepožaduje spravedlnost nebo narovnání práv. Tato politika téma vždy personalizuje, místo aby ho vysvětlovala. Zaměřuje skutečnou debatu za výrobu skandálů, drby o celebritách a spekulace. Roztrubuje věčný optimismus, bez přestání chválí svoji morální sílu a charakter a komunikuje v soucitém jazyce. Výsledkem politiky kýče je, že se nic nemění, neznamená to žádné přerušení procesů a praktik posilujících existující, vzájemně provázané systémy socioekonomických zvýhodnění.

Naše průměrná a zbankrotovaná elita se snaží zoufale zachránit systém, který zachránit nelze. Všechny pokusy pracovat uvnitř rozloženého systému a celá ta kategorie mocných se brzy ukážou zbytečnými. Musíme pokračovat v naší práci, ale činit tak s nepohodlným vědomím, že výrazné změny se od současného

systému nedočkáme. Lhostejnost k překerní situaci druhých a nejvyšší vyzdvižení sebe je tím, co se do nás snaží vpravit současný politický režim. Využívá strachu, aby zmařil lidské soucítění. Musíme pokračovat v boji proti mechanismům dominantní systémové scény, pokud pro nic jiného, tak abychom prostřednictvím malých, možná i drobných aktů, uchovali naši společnou morální kulturu a lidství. Tento vzdor, boj, tato kapacita říci ne jsou tím, co psychopatické síly řídící náš mocenský systém chtějí vykořenit. Dokud jsme ochotni se těmto silám stavět na odpor, máme šanci – pokud ne pro nás samotné, tedy přinejmenším pro ty, co přijdou po nás. Dokud těmto silám vzdorujeme, zůstáváme naživu. A proto v tuto chvíli jde o jediné vítězství, a to v nadcházejících volbách do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR.

Vlastimil Vach

Předseda KO DSSS

Populace zestárne, ekonomická zátěž stoupne ... JČ

Již v roce 2014 ve všech krajích převáží senioři nad dětmi. O dva roky později pak v celé ČR započne proces přirozeného úbytku obyvatelstva, kdy počet zemřelých každým rokem převyší počet nově narozených. Ve Zlínském kraji přitom již k přirozenému úbytku obyvatelstva pravděpodobně došlo loni. Pokud jde o vývoj úmrtnosti, střední délka života by se podle ČSÚ (Český statistický úřad) měla do roku 2065 zvýšit u mužů na 86,5 roku a u žen na 91 let. Index stáří (počet osob ve věku 65 a více let na 100 dětí do 15 let) v celorepublikovém měřítku překročil poprvé hranici 100 v roce 2006, v hlavním městě Praze dokonce v roce 1995. Na základě vývoje populace přirozeným pohybem (bez zohlednění vlivu migrace ze zahraničí) se bude index stáří ve všech krajích prudce zvyšovat. V roce 2014 je očekávána ve všech regionech početní převaha seniorů nad dětmi, a ta by měla být stále markantnější – ve 30. letech 21. století již bude dosahovat hodnoty 200 seniorů na 100 dětí. Druhý z indexů porovnává ekonomicky neaktivní

(pokračování na str. 2)

Jihočeši založili krajskou DSSS. Do čela zvolili Vacha

Na návrh vedení místní organizace Dělnické strany sociální spravedlnosti (DSSS) v Táboře a všech zúčastněných členů Jihočeského kraje proběhla v sobotu 27. února 2010 ustavující schůze k založení Krajské organizace DSSS Jihočeský kraj. Všichni členové byli seznámeni se stanovami strany a Listinou DSSS.

Za předsedu KO DSSS byl absolutní většinou členů zvolen Vlastimil Vach (38 let, na snímku), volební lídr DSSS v Jihočeském kraji. Místopředsedou se stal Václav Kolek.

Shromáždění KO DSSS JČ bude spolupracovat a koordinovat práci všech MO DSSS v Jihočeském kraji. Zvolení funkcionáři souhlasí s programovou Listinou DSSS a stanovami. Závěrem ustavující schůze všichni zúčastnění slíbili, že budou dbát o dobré jméno strany u veřejnosti a své svěřené funkce budou vykovávat svědomitě. (redakce JD)

Pokračování ze str. 1.

Populace zestárne, ekonomická zátěž stoupne ...

... a aktivní část populace (ve věku od 20 do 64 let). Tento poměr je zatím příznivý, ve věku ekonomické aktivity se nacházejí nejsilnější generace narozené v polovině 70. let minulého století. Podle ČSÚ však ve vzájemném poměru časem převládá ekonomicky neaktivní složka obyvatelstva. Počátek tohoto stavu se očekává v druhé polovině 40. let tohoto století, popř. na počátku 50. let 21. století. Převaha ekonomicky neaktivní části populace nad ekonomicky aktivní (zjednodušeně řečeno nad plátcí daní, zdravotního i sociálního pojištění) zůstane již trvalá a stane se jednou z hlavních překážek udržitelnosti průběžného financování důchodů, zdravotní či sociální péče.

Tento stav lze v nemalé míře přičítat na vrub současnému politickému systému, kdy majetková hodnota převažuje nad hodnotou zdravého rozumu. V posledních 20 letech nebyly a nejsou vytvářeny podmínky pro řemeslné studijní obory (např. zedník, tesař, truhlář apod.), není vyvíjena, až na několik výjimek, takřka žádná pozitivní práce s mládeží, mladé rodiny jsou místo dostatečné opory státu odkázány na živoření na hranici ekonomické únosnosti a ve většině případů zcela selhává potřeba dalšího rozšíření rodiny a tím zachování národní populace státu. (redakce JD)

Komunistická vláda v letech 1948 – 1989 ... a jejich oběti ...

Parlament České republiky dne 9. července 1993 v zákoně č. 198/1993 Sb. se usnesl, vědom si povinností svobodně zvoleného Parlamentu, vyrovnat se s komunistickým režimem a konstatoval, že Komunistická strana Československa, její vedení i členové jsou odpovědní za způsob vlády v naší zemi v letech 1948 – 1989, a to zejména za programové ničení tradičních hodnot evropské civilizace, za vědomé porušování lidských práv a svobod, za morální a hospodářský úpadek provázený justičními zločiny a terorem proti nositelům odlišných názorů, nahrazením fungujícího tržního hospodářství direktivním řízením, destrukcí tradičních principů vlastnického práva, zneužíváním výchovy, vzdělání, vědy a kultury k politickým a ideologickým účelům, bezohledným ničením přírody.

Komunistický režim a ti, kteří ho aktivně prosazovali, upíral občanům jakoukoli možnost svobodného vyjádření politické vůle, nutil je skrývat své názory na situaci ve státě a společnosti a nutil je veřejně vyslovovat svůj souhlas i s tím, co považovali za lež nebo zločin, a to perzekucemi nebo hrozbou perzekucí vůči nim samotným nebo jejich rodinám a blízkým.

Systematicky a trvale porušoval lidská práva, přičemž zvláště závažným způsobem utlačoval některé politické, sociální a náboženské skupiny občanů. Porušoval základní zásady demokratického právního státu, mezinárodní smlouvy i své vlastní zákony a prakticky tím postavil vůli a zájmy komunistické strany a jejich představitelů nad zákon.

(pokračování na str. 4)

Názory čtenářů

Vážené dámy a vážení pánové,

... jsem velice potěšen a rád, že v naše kraji (tzn. Jihočeském) se začínají dávat politické věci znovu do pohybu.. S velkým napětím jsme s manželkou sledovali shon a bezpráví okolo zákazu Dělnické strany v letošním roce. Je mi šedesát devět let a mé ženě o něco méně a věřte, jsme Vaši velcí sympatizanti a voliči. Velice nás zahřálo u srdce, když začínáme ze všech koutů pošumavské krajiny slyšet znovu o aktivitě Dělnické strany (sociální spravedlnosti).

Držíme Vám palce a jsme s Vámi.

Manželé Kotrbovi, Třebon

Zakázat svobodu projevu ...???

... do minulého týdne jsem měl pocit, že kromě několika státních excesů z minulého období, žiji v demokratickém zřízení. Cítím se tu zcela bezpečně, i když mi to někdy zavání komunistickým běsněním. Na webových stránkách města Tábor jsem zcela náhodou objevil rozhodnutí Rady města o zákazu shromáždění Dělnické strany sociální spravedlnosti. Ptám se sám sebe. To se v této zemi také smí ..? Vždyť se jedná o předvolební soutěž, která je tímto způsobem diskriminována a očerněna. Cožpak jste tak špatní lidé, že už se nesmíte v této zemi ani svobodně vyjádřit a zapojit do volebního klání? Je mi smutno z pocitu, že zítra může vládnoucí mocnost zakázat a pošpinit kteroukoli jinou stranu. Vracíme se k roku 1948.

Režimní slabost ...

Uplynulo již dvacet let od pádu komunismu, později označovaného za „sametovou revoluci“. Nikdo z nás neví, co se odehrálo v oněch dnech, za sychravého listopadového počasí, roku 1989 za zavřenými dveřmi při společném rozhovoru o politickém uspořádání tehdejší Československé socialistické republiky mezi pány soudruhem Adamcem a Václavem Havlem. Tehdy, při zrodu nové demokracie, kterou jsme do té doby, vyjma První republiky, vůbec neznali a neuměli s ní zacházet, jsme nepochopili, že dlouho upadající autorita komunismu a jeho politického zřízení přinese do vítku současného režimu tolik společného a hanebného, jako byly politické principy a excesy. Boj současné vládnoucí garnitury se skutečnou opozicí (tzn. mimoparlamentních stran) je ubohý, až trestuhodný. Bohužel jako národ musíme přiznat, že to, proč jsme tehdy před dvaceti lety stáli na náměstích naší republiky, se nenávrtně rozplynulo a opět procházíme bolševickými manýry a strachem o svobodu slova a projevu. Snad jsme zapomněli, proč jsme tehdy nechodili do práce a stáli v mrazu na náměstí? Zapomněli jsme snad na svorné davy lidí, kteří jednohlasně volali po demokracii? Nezapomněli! Alespoň my, několik desítek tisíc lidí, jsme nezapomněli a jsme hrdí na to, že se nemusíme podílet na veřejném rabování státního majetku a přípravě obyvatelstva na možný státní bankrot, který je dle zásluhy současných parlamentních stran za

dveřmi. Rádi bychom nazvali současný vládnoucí systém demokratickým, pokud však nemusíme v naší zemi, prolezlé bývalými soudruhy a stále aktivními agenty KGB, dělat ústupky aparátčikům bývalého komunistického režimu. Neradi slyšíme, že každý národ má takovou vládu, jakou si zaslouží, ale kdo by z nás, vyjma dolní a horní komory Parlamentu, chtěl mít u moci soudruha Fišera a jeho svazáckého přísluhovače Pecinu? Jak je možné, že hodláme tolerovat, aby moc v této zemi opět tiše převzali bolševici a zaváděli znovu své stalinistické manýry při odstraňování opravdové opoziční síly? Odpověď je jednoduchá. Tehdejší komunistický režimní pád nebyla zdaleka náhodná záležitost, jak nás stále svými lživými informacemi zahlcují současná média, ať televizní či rozhlasová. Zlomovým bodem byla dohoda za zavřenými dveřmi. Dohoda, které je přisouzeno být v anonymitě dalších několik desítek let, dokud národ nezapomene. Dokud národ neotupí a bude lhostejný k totalitnímu režimu a jeho zločinům. Narůstající NEO-bolševismus je záměrně přehlížen, tolerován, a ba naopak hanebně postrkován do vládnoucích politických kruhů. Nechceme hodnotit, zda-li jsme slepí k současné situaci či apatičtí, že za národního přihlížení současná vládnoucí garnitura přiznává, že dvacetileté období moci nezvládla a

tiše předává svůj úlohu na zkoušku zpět bolševickým zločincům. Co přijde po převzetí komunistické moci? Pracovní tábory? Potravinny na přiděl, jak bylo navrhováno v pětiletém plánu na devadesátá léta minulého století? Politické represe proti odpůrcům totality? Nechtějme raději ani domýšlet. Blíží se parlamentní volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR. Nadešel pravý čas na volbu skutečné národní opozice. Pokud se nevyužije příležitost v současné době, tak ta příští se již nemusí opakovat. Právě teď jsme silní ve své voličské základně, kdy nám denně přibývá nových členů a sympatizantů. Přijďme společně zachránit ještě to, co se v této zemi zachránit ještě dá.

Vlastimil Vach

Předseda KO DSSS JČ

Listina Dělnické strany sociální spravedlnosti

My, občané České republiky, kteří jsme znepokojeni stavem naší země, ztrácejíce důvěru v současnou politickou reprezentaci, jež je prolezlá korupcí a honbou za posty, jsme se z povinnosti k budoucím generacím rozhodli představit široké veřejnosti

Dělnickou stranu sociální spravedlnosti (DSSS).

Dělnická strana sociální spravedlnosti je strana národně orientovaná. V rámci Evropské unie podporujeme spolupráci obdobných subjektů. Naším posláním je hájit zájmy pracujících občanů, studentů a učňů, stejně tak podporovat seniory, matky s dětmi a vznik tradičních rodin. Přistěhovalcům nepovažujeme za alternativu zajištění natality národa.

Požadujeme sociální jistoty pro všechny občany. Odmítáme diskriminaci nebo zvýhodňování určitých skupin. Programem DSSS je vytvářet demokratickou společnost na principech sociální spravedlnosti pro všechny občany našeho státu, a to bez rozdílu rasy, věku a pohlaví. Upřednostňujeme rozvoj domácího podnikání před nekontrolovaným přílivem zahraničního kapitálu. Podporujeme obnovení prestiže řemesla a manuální práce. Hlásíme se k českému a moravskému patriotismu a tradicionalismu našeho národa. Odsuzujeme totalitní ideologie 20. století, zejména nacismus a komunismus. DSSS pokračuje v boji za naši nezávislost na byrokracii Evropské unie, přísnou politiku proti imigrantům a opravdovou svobodu slova. Ve skutečné demokracii

(pokračování ze str. 2)

Komunistická vláda v letech 1948 -1989 ... a jejich oběti ...

Neexistuje žádná evidence statistik lidí, rodičů, manželek, manželů a dětí zatčených a vězňených lidí, kteří se vyrovnávali nejen s odloučením blízkého člověka, ale s dalším pronásledováním, či se ztratou majetku. Nikdo neví, kolik těchto lidí toto utrpení nepřežilo.

241 lidí – popraveno. Mezi nimi jedna žena, **Milada Horáková**, popravena 27. června 1950. **8 000 lidí** – zemřelo ve věznicích, lágrech, v hutích, v dolech. **600 lidí** – nepřežilo kruté výslechy StB. **500 lidí** – zastřeleno na hranicích při pokusu o útěk za vysněnou svobodu. **88 lidí** – zemřelo v elektrických drátěných zátarasech na státní hranici v letech 1952 – 1965. **5 lidí** – zemřelo při protestních akcích k prvnímu výročí sovětské okupace v roce 1969. **250 000 lidí**

– odsouzeno a vězněno v bolševických žalářích. **70 000 lidí** – skončilo bez soudu v táborech nucených prací. **60 000 lidí** – bylo tzv. Pětépáků (Pomocný technický prapor). **400 000 lidí** – odešlo, nebo muselo odejít ze země. **Tisíce lidí** – trpělo ztrátou příbuzných a blízkých. **Tisíce lidí** – nesmělo studovat a vykonávat svoji profesi. **Milióny lidí** – mělo strach .

(redakce JD)

Na jihu Čech je bez práce 30 884 lidí

Nárůst počtu nezaměstnaných na jihu Čech se nezastavil ani v únoru. Další výrazný skokový nárůst nezaměstnanosti zaznamenaly jihočeské pracovní úřady. Zatímco na konci prosince bylo v Jihočeském kraji bez práce 7,8 % lidí, o měsíc později to bylo již 8,5 % lidí, což představovalo 30 035 uchazečů o práci. Na konci února se čísla vyšplhala k hranici 8,7 %, nárůst tedy činil 0,2 % oproti předchozímu měsíci. Od konce roku

tak přibýlo v regionu více než 2 500 nezaměstnaných. Vyplývá to z tabulek, které zveřejnilo Ministerstvo práce a sociálních věcí. Nejvyšší nezaměstnanost hlásí Českokrumlovsko (11,2 %), nad 10% hranici se ale dostalo i Tábořsko (10,1 %). Následují Jindřichohradecko s 9,7 %, Strakonicko s 9,5 % a Písecko s 8,9 %, kde jako v jediném okrese míra nezaměstnanosti nestoupala. Nejlepší situace z celého kraje byla na konci února na Českobudějovicku, kde bylo bez práce 6,3 % lidí a na Prachaticku

(8,3 procenta). Tato čísla jsou alarmující ve srovnání s tím, kdy např. v Táboře stoupla za necelý rok nezaměstnanost o 3 %. Magická hranice 10 % byla tedy překonána. Ministerstvo práce a sociálních věcí pravděpodobně podceňuje situaci, uzavřeno ve své vakuové bublině, kdy nevidí hrozící kolaps českého pracovního potenciálu. Česká pracovní síla začíná být spíše přítěžující než potřebná. Imigrační pracovní vlna tsunami začala bez ostychu ukazovat svoji sílu.

PŘIHLÁŠKA DO DÉLNICKÉ STRANY SOCIÁLNÍ SPRÁVEDLNOSTI

(Jiří Chroňák)

Příjmení : .....

Jméno : .....

Datum narození : ..... Rodné číslo : .....

Adresa bydliště (včetně PSČ) : .....

..... Telefon (e-mail) : .....

Povolání (příp. škola) : .....

Přihlašuji se za člena Dělnické strany sociální spravedlnosti.

Souhlasím s programovou Listinou DSSS a stanovami.

**Slibuji, že budu dbát o dobré
strany u veřejnosti**

Adresa : Dělnická strana sociální spravedlnosti , Ciolkovského 853, 161 00 Praha 6

Příloha : průkazová fotografie (maximálně 1 rok stará)

**Najdete
na netu**

Oficiální stránky DSSS
www.dsss.cz
Dělnická mládež
Delnickamladez.cz
Naše noviny
Delnickelisty.cz
Oblečení a propagace
Delnickybutik.cz
Osobní stránky
T.Vandase
Tomasvandas.cz
Jihočeská KO DSSS
www.dsss-jiznicechy.wbs.cz